

absurd.

D'altra banda si era un terme dels vikings, pogué tenir un altre origen nòrdic, que res no ens obliga a cercar ni en romànic ni en el vocabulari germànic de base indoeuropea; i també podem acceptar que un nom de nau bàsicament propi d'Escandinàvia o del Bàltic rebés certa propagació mediterrània. Però el genov.-venec. *guzzo/vuzzo* deu ser-ne independent.

¹ Convé acollir amb cautela les afirmacions que es fan sobre un àr. *bus* (o *albuçe*, o cast. *buzo*), car almenys en part es tracta de mots sense cap relació, que és bastant el cas d'*AlcM* (s. v. *gussi*) i la cita que fa del confusióari Eguílaz, àdhuc Simonet no deixa d'involucrar bon tros (almenys en les seves notes sobre *bux* i *labarca*; millor s. v. *bus*). Per una banda es tracta d'un mot rar cast. *albuçe* 'caduf de sínia' (Dozy-Eng., 74), també *bús* «dolum parvum» en el Marroc, evidentment inconnex (i d'origen incert, potser africà, si bé no àrab), cf. Baist, *RFgn.* iv, 408, que ja diu quasi el que dic. El «*abuzo* portugués que estava en el puerto» (de l'Havana) en Bernal Díaz (cap. vi) és el bus capbussador, portuguesisme sense cap relació etimològica (*DECH*, BUZO); «*bucio* o caracol» (per exemple en Lope de Vega, *RHisp.* lxxvii, 373) és també el mateix portuguesisme, provinent, en totes dues formes, de *bŭcĭnus*. D'altra banda en part es tracta de la nau antiga *bus*, de què parlaré. Tampoc no hi pot haver relació amb l'it. *burchio* «barca forte a fondo piatto, usata sui fiumi e sui laghi», que ja es troba en Dante, i com a mot venecià en *Le Baruffe Chiozzotte* de Goldoni (I, iv, ed. Cibotto, p. 582), on es trasllada al *cane da burchio* o 'gos guardià', aplicat com a insult a una persona: de un *BURCLU o *BURCU, per al qual veg. *ARom.* vii, 512, i Angel. Prati, s. v., del qual no deixa de trobar-se algun rar testimoni en vells documents de Cat.: la tarifa dels drets del port de Tamarit, l'any 1243, classifica les naus en «ligna alsata, ligna plana, naves, guarapos, xalandros, burcios et nigardos» (Ant. de Bofarull, *Ant. Marina Cat.*, p. 9). Ni Prati, ni Jal, ni el *FEW* no parlen enlloc del nostre mot. — ² Coray, *VKR*, 356, *gewöhnliche Fischerbarke*. Pel gravat es veu que es tracta ni més ni menys d'un *gussi*. — ³ «piccola barca, gozzo», en el Cilento, segons Rohlf's (*ZRPb.* lvii, 448), observant que a Castellabate, on l'anota, la *ŭ* correspon a *ŭ* italiana i no a *ŏ*. — ⁴ *Etimologijski Rječnik Hrvatskoga ili Srpskoga Jezika* I, 628-9; i *Naša Pomorska Terminologija* (Split 1933), 149. — ⁵ Que ell dóna com a aràbic, escrit *bús* a la part llatina (p. 41) i escrit *bŭs* a la part aràbiga (p. 488) sense més explicació que «navis» (les que hi fa Dozy, *Suppl.* I, 128a, es basen només en la identificació que ell hi fa amb el mot baix-llatí i francès). No havent-hi dades aràbigues enlloc més, es pot considerar en rigor mot català (com també ho indica la fluctuació entre *s* i *ſ*) val a dir que arabitatzat, car li dóna *abuwás* com a plural. — ⁶ *Est. E. Med. Cor. Ar.* III, 566. Suposo que devia ser a Baiona. F. Soldevila, *Hist. Cat.* I, 143, (no sé si amb alguna base

en Zurita que realment diu alguna cosa d'aqueixos fets en els *Anales* I, 49), suposa que fos a Saragossa en l'Ebre, cosa que em sembla increïble, donada l'amplada i fondària no gaire grans d'aquest riu i en un temps en què els sarraïns, amos de l'Ebre almenys des de més amunt de Casp, podien barrar el pas; altrament usa la forma *burcies*, que sembla traïr la confusió amb l'it. *burchio*, a què ja he fet referència. — ⁷ És cert que del castellà o baionès semblaria venir el gall. *buceta* «pequeña embarcación portuaria cuya proa tiene forma igual que la popa» (*DAcadGall.*; Lufrís, 150), però aquí el diminutiu *-eta* justifica la grandària petita. Un *buceta* que posa Flores com a equivalent valencià de *bussi/gussi* (*MiscFabra*, 327, 33) deu ser aquest mot portuari gallec-castellà.

GUST, pres del ll. *gŭstus*, -ŭs, 'acció de tastar', 'sabor d'una cosa'. □ 1.ª doc.: fi S. XIII.

«Aquell rey --- a un seu fill hac fet mostrar com sabés regir sa memòria --- car per aytal regiment sab hom regir e governar sos uyls a veer, e ses oreyles a hoыр e son nas a odorar, e son *gust* a *gustar*, e son sentir a palpar», Llull (*Merav.*, Ag. II, 281, part VIII, cap. 69): amb variant *gustus*; «—Enteniment amic —dix Blaquerna—: esforçats-vos en virtut, com major la avets en entendre que hulls corporals en veer, ni-l *gustus* en *gustar*, ni-l tactus en tochar» (*Blañq.* III, 162.3). Potser *gustus* fou la única forma usada per Llull mateix, car és també la que trobem en la *Doctr. Pueril*, cap. 85, i en l'*Arbre de Ciència* I, 116.

Més tard, però, aviat es degué generalitzar *gust* i de *gustus* se'n perdé la memòria: «se diu del hom aquell que hom té per laminar, que ell ha la gorga francesa, ço és, que ha lo *gust* fort inclinat a haver saboroses viandes, e volenter requer bons vins e plasents tostemps», Eiximenis (*Terç*, 418); «En carn sens carn - viu qui pel mig camina / --- / de mi confés - que mon juhí-s cambia, / voltant-se lla - non passió l'afina; / lo metge qui - al *gust* agror li alta / no la tolrà - en persona malalta», Ausiàs (CXIII, v. 149); «—Prec --- tots a la jornada siau prests per donar la batailla—. Respòs lo Duc de Macedònia: —Tirant, pus segur vos seria vos posásseu a dormir que no pensar en les follies que feu, car de tot cert yo no-y hiré --- e no serà negú vos obeheixca en res, car lo vostre regiment no fa per nosaltres: car no és a 'dmirar que no-us vullen obehir per lo vostre *gust*, que ab si amargor porta», JnMartorell (Ag. II, 220). OPou: «*gustar*: gustare; lo *gust*: gustatus, gustus; *gustar* un poquet lo vi, primoribus labiis vinum gustare; --- no *gustar* lo plaer de menjar; cibi suavitatem non sentire; ésser cosa de son *gust*: sensu suo gustare aliquid»; «del cervell ixen los nervis qui --- estan partits en set òrdens --- la tercera és dels qui van a la llengua, per fer lo *gust* ---» (*TbPu.*, 279, 296, 297).

Entre la fraseologia moderna, observem en escr. Renaix. de llenguatge autèntic i genuí, molts casos de *bon gust* i de *mal gust*: «si li agrada mirar noyes lletjes, ja 'm pot mirar, ja. —Sí, jo tinc aquest *mal gust*